பிரஜானுகூலன்.

பருவம் 1. } திருச்சி 1904-ஞு நவம்பர்-மீ { இலக்கம் 8

நம்மவர்கள் முன்னுக்குவருவதெப்படி

முன்தொடர்ச்சி.

பொதுநல விஷயமென்றால் அதுவா ... ... பின்னால் பார்த்துக்கொள்ளுவோம் என்று அலக்ஷியமாய் பதில் சொல்லுவதில் நம்மவர்களே மிகத்தேர்ந்தவர்கள். இனியேனும் இந்த வார்த்தையை இன்னொருவர் உரைக்கும்படி இடந்தராமல் தேசநலத்தைக்கருதி முன்வருவார்களானால் நலமாயிருக்கும். சிலந்தி, புறா, குருவி, காகம், முதலிய அற்பஜந்துக்கள்கூடவன்றோ தங்கட்குத்தேவையானவற்றைசரீரப்பிரயாசைப்பட்டுழைத்துத் தாங்களே செய்துகொள்கின்றன? அக்கேவல ஜந்துக்களுக்குந் தாழ்வானவர்களாகவன்றோ நம்மவர்களிருக்கின்றார்கள்? இவர்களுக்குப்பகுத்தறிவும் விவேகமும் இருந்தென்ன பயன்? “இத்தேசத்தியவர்கள் தங்களுக்கு வேண்டியவற்றை எவராவது சேகரித்துக்கொடுத்தால் ஆயாசமின்றி அனுபவிக்கத் தகுந்தவர்களாக இருக்கின்றார்களென்று “டாக்டர் மர்டாக்” சொல்லியது” உண்மையாகத்தானே இருக்கிறது! முற்காலத்தில் மிகவும் கொண்டாடப்பட்டுவந்த உழவு தொழிலானது தற்காலத்தில் வெகு கேவல நிலைமையிலிருக்கின்றது. அதை நவீன முறைகளை யனுசரித்து இயந்திர உபயோகம் நூதன கலப்பை முதலிய உபகரணங்களைக்கொண்டு உறமான எருவிட்டு சீர்திருத்தினால் எவ்வளவோ பிரயோஜனமடையலாமே? இவைகளனைத்தையும் சீர்திருத்த போதுமான பணம் சேகரமாகவேண்டும். இதற்கு தனவான்களுடைய உதவி வேண்டியிருக்கிறது. அவர்கள் பொதுநலப்பிரியர்களாய் தேசாபிமானிகளாயிருக்கவேண்டும். இதோடு கூட ஒற்றுமை மிகவும் அவசியகரம். அத்துடன் தன்னயம்பாராட்டுங்குணத்தை அறவே விட்டொழித்து ஒருவரையொருவர் வஞ்சிக்காமல் சத்தியத்துடன் நடந்து தேச நலத்தைக்கருதி ஒவ்வொருவரும் தங்களாலியன்ற பொருளைச் சேகரித்து “பண்ட்” எனும் பாதுகாப்பில் வைத்து கவர்ன்மெண்டில் ரிஜிஸ்தர் செய்யப்பட்டு சேர்ந்திருப்பவர்களனைவரும் உத்தமசீலர்களாயிருக்கவேண்டும். அதில் வந்த பணத்தைக்கொண்டு சுதேசகைத்தொழிலையும் வியவசாய சீர்திருத்தங்களையும் மற்றுமுள்ள தேசாபிவிர்த்திக்குரிய பலவற்றையும் கவனித்து நாளடைவில் அதை முன்னுக்குக்கொண்டுவரவேண்டும். இத்துடன் நமதுநாட்டின் வீண் பகட்டையொழித்து அன்னியதேசசாமான்களை வாங்கும் வழக்கத்தை நிறுத்தி ஸ்வதேசத்தில் உற்பத்திசெய்தவற்றையே அனுபவிக்கவேணுமென்ற வீரவிரதங்கொள்ளவேண்டும். இவ்வளவிற்கும் சுதேச நாகரீகர்களான தனவான்களுடைய நேசமும், போது

மான திரவிய சகாயமும், விடாமுயற்சியும், ஒற்றுமையும், தேசாபிவிர்த்தியில் நோக்கமும், பத்திரிகாபிமானமும், உயர்தரக்கல்வியும், சத்தியமும், அத்தியாவசியகரமாய் வேண்டற்பாலது. சீனதேசமொன்றுதவிர வேறெந்த தேசமும் இந்தியா தேசத்தின் விஸ்தீரணத்தை யுடையதாயிருக்கவில்லை. இவ்வளவு பெரிய இந்த தேசமானது சீர்திருந்தி கல்வி, கைத்தொழில், வர்த்தகம், வியவசாயம், நாகரிகம், ஒற்றுமை, தேசாபிமானம், பத்திரிகாபிமானம், முதலியன நிறைந்து பிரகாசிக்குமானால் இந்தியர்களுடையும் மேன்மைக்களவுமுண்டோ? இவ்விந்தியா தேசத்திற்கிணையான தேசமும் உலகிலிருக்குமா? நம்மனோர் இதைக்கவனித்து அதின்படி செய்ய முயற்சிப்பார்களானால் அதின் பயன்களை ஒருக்கால் இப்பொழுதடையாவிட்டாலும் நமக்குப்பின்னிருப்புவர்களாவது பெறுவார்களென்பது உண்மையல்லவா? அவர்களுடையும் கீர்த்தி உலகெங்குமிலங்குமாகலான் அதற்குக் காரணமாயிருந்த நம்மவர்கள் இறந்தும் இறவாப்பெயர்பூண்டு சிறப்புறுவார்களன்றே? இராஜ்ஜிய சுதந்தரங்களைப்பெற காங்கிரஸ் சபையார் முன்னின்று உழைக்கின்றனர். அதைப்போலவே நாடு செழிப்பதற்குரியவற்றை நம்மவர்கள் கவனிக்கவேண்டியதவசியகரம். இது மிகப்பெரிய விஷயமாயிருப்பினும் "எறும்பூரக்கல்லுந்தேயும்" எனு முதுமொழியைச்சிந்தித்து இவ்வளவு தூரம் நாம் எழுதியதை "எட்டுச்சுரக்கா". பாக்காமல் ஒவ்வொருவரும் தங்களாலியன்றளவு பிரயாசப்பட்டு தேசோன்னதிக்குக்காரணர்களாய்இலங்குமாறுகோறுகிறோம்.

முற்றிற்று.

கற்பலங்காரமாட்சி.

முன்தொடர்ச்சி.

முற்காலத்துப் பதிவிரதா ஸ்ரோன்மணிகளில் சந்திரமதியினால் காட்டுத்தீயைக் குளிரச்செய்ததுங்கற்பே! தமயந்தியினால் தன்னை இச்சித்த வணவேடனை எரித்து நீராக்கியதுங்கற்பே! அநசூயையினால் தன் கற்பைச் சோதிக்கவந்த திரிமூர்த்திகளையும் மழலைமொழிச் சிறு குழவிகளாக்கி ஸ்தன்னியபானம் பண்ணுவித்ததும் கற்பே! சாவித்திரியினால் தன்நாயகனுயிரை யமன்கொண்டுபோகிற தருணத்தில் அவ்வந்தகனுடனே வாதாடி உயிரைமீட்டதும் கற்பே! நளாயணியினால் ஆணிமாண்டவியர் சாபத்தால் தனக்கு வைதவியம் வாராது பொழுவிடியாதிருக்கப் பிரதிசாபமிட்டுப்பின் தேவர்கள் வேண்ட சூரியனுதயமாகும்படி அனுக்கிரகித்ததும் கற்பே! திருவள்ளுவநாயனாரின் மனைவியார் தங்கணவரது பணியிலிருக்கையில் ஓர் தபசிவந்து பிச்சை கேட்க பிச்சையிடத்தாமதமானதால் அத்தபசி கோபங்கொண்டு எறிக்கும்படி உற்றுப்பார்க்கு மங்கினைவைக்கண்டு "இளைய கொக்கென்று நினைத்தாயோ கொங்கணவா" என்றுரைக்கச்செய்ததும் கற்பே!

இவ்வாறெல்லாம் கற்புடையமகளிரின் பெருமைகள் இவ்வுலகத்தின்கண் உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல் விளங்கிப்பிரகாசித்ததினாலன்றோ முனிவர்களாலும் அளவிடற்பாலதென்று அறிய நூல்கள் கதறுகின்றது.

ஆகையால் அச்சம், நாணம், மடம், பயிர்ப்பு என்னும் நற்குணங்களுடைய உத்தமப்பெண்மணிகளே! இப்புத்திமதிகளைக்கேட்டு அதன்படி நடந்து இருமையின்பத்தையுமடைந்து மங்களகரமாய் வாழக்கடவீர்களாக.

முற்றிற்று,

"தஞ்சைபுரிநேசன்"

இந்தியர்களின் தூக்கமும் இந்தியப்பத்திரிகைகளின் நிலைமையும்.

முன்தொடர்ச்சி.

இங்கிலாண்டியர் பத்திரிகைகளைச்சேர்த்துவைத்து அவற்றைக்கெடவிடாது அவைகளைத் தங்களின் மூலசாதனமெனக் காப்பாற்றுவர். இந்தியரோ அவற்றை அடிக்கடி சர்க்கரை மடித்தாவது மூலையிலெறிந்தாவது அல்லது ஆடிப்பட்டக்கட்டிக் காற்றில் பறக்கவாவதுவிடுவர். இங்கிலாண்டியர்பத்திரிகையில்சொல்லியவிஷயங்களை சத்தியவாகமென்றுநம்புவர். இந்தியரோ இந்தப்புழுகுக்கு ஈடு எங்குமில்லையென்பர். இங்கிலாண்டியர் பத்திரிகைகளை டம்பத்துக்காயினும் வீண்விஷயமென்றாயினும் கருதி அவற்றிற்காக மாத்திரம் வாங்குவதில்லை. இந்தியரோ பத்திரிகைகளைப்பார்த்தால் தாங்கள் பயனடைவோமென்றாயினும் பல ஜனங்களின் நன்மைக்கு ஏதுவாகிற பத்திரிகையை பலபேரும் ஆதரிக்கவேண்டுவது அவசியந்தானே என்றாயினும் கருதி வாங்குவதில்லை. இங்கிலாண்டியர் பத்திரிகைக்கு செலுத்தவேண்டிய சந்தாத்தொகையைச்செலுத்தக் குறித்த காலத்துக்கு முந்தியே அனுப்பிவிட எதிர்பார்த்துக்கொண்டு தாம் தொகையை அனுப்பத்தவறினால் தம்மைப்போன்ற மற்ற கையொப்பக்காரர்களும் அவ்விதமே செய்ய நேரிட்டு அதனால் பத்திரிகை நஷ்டத்திற்குட்பட்டு நின்றுவிடக்கூடுமேயென்று நினைப்பர். இந்தியரோ குறித்த காலத்தில் சந்தா தொகையை செலுத்தாதிருந்தால் வரும் மோசம் யாதென்றும் "அக்கப்போர் ஆட்கள் கொடுத்து வைத்ததுமாதிரி பணத்தை அனுப்புங்கள் அனுப்புங்கள்" என்று பலமுறையுங் கதறுகிறார்களென்றுஞ்சொல்லுவர்.

ஆகவே இவ்விருதிறத்தாருள் பத்திரிகையில் அபிமானமுற்றாராகிய இங்கிலாண்டியர் தங்கள் தேசத்தை நாளுக்கு நாள் நன்னிலையாக்கி வருவதுடன் தாங்களும் நாளுக்கு நாள் நாகரீகமடைந்து சுகஜீவனத்துடன் பொன்னுலகத்தாரும் மெச்சும்படி வாழ்ந்துவருகிறார்கள். இந்தியரோவெனில் ஒற்றுமை குலைந்து கேவலமாக மதிக்கப்பட்டு வறுமை வயத்தராய் வாடித்தவிக்கிறார்கள். காரணம் பத்திரிகாபிமானமும் அதைப்படிக்கும் விருப்பும் யாதொன்றையும் ஆராய்தலும் இல்லாமையே. இதனால் இந்தியர் அனைவரையுமே அவ்விதம் சொல்லவந்தோமில்லை. பதினாயிரத்திலொருவர் பத்திரிகாபிவிர்த்தியின் நிருவாகமும் பரிபாலனமும் உடையவர்களாயிருக்கலாம். அம்மட்டில் நின்றால் போதுமானதா? அளவற்ற தொல்லைவரம்பாகிய பத்திரிகா நிருவாகத்துக்கு இவ்வொரு சிலர் உதவி எம்மாத்திரம்? அதுபற்றியே பதினாயிரத்திலொருவரைக்கொண்டு இந்தியாவைச் சொல்லக்கூடாமல் முழுவதும் இல்லையென்றே இதுவிஷயத்தில்சொல்லத்துணிந்தோம். இப்படியிருப்பின் இந்தியாவில் எப்படி க்ஷேம சூரியன் வெளிப்பட்டு பிரகாசிக்கும்?

ஆதலின், பலவிதத்திலும் பத்திரிகைகளைப் பரிபாலித்து பொதுஜன நன்மையை நாடவேண்டியதே நம்மவர்களின் கடமையென்று பல முறையும் பல பத்திரிகைகளிலும் எடுத்தோதியவாறு நாம் இங்குங்கூறுகின்றோம். கடவுள் கிருபை பாலிப்பாராக. ஓம் சுபம். சுபம்.

தஞ்சைபுரிநேசன்.

முற்றிற்று.

காலமறிந்து குற்றங்கடிதல்.

(முன்தொடர்ச்சி.)

அங்கே அவள் அம்மகனை என்ன தண்டித்தாளோ அது ஒருவருக்கும் தெரியாது. இவ்வாறு அந்தப்பையன் பாவையை திருடிக்கொண்டுவந்த வெட்கக்கேடான செய்தியை அவர்கள் அப்புறம் மற்றொருவரோடும் சொல்லவில்லை. சுகதுக்கங்களுக்கு உடன்பட்டவனான கணவனுக்கு மாத்திரம் அவள் தெரிவித்தாள். அன்றுமுதல் அச்சிறுவன் "தாய் சொற்றுறந்தால் வாசகமில்லை" என்று தாய்சொல்லுகிற ஒவ்வொரு வாக்கியமும் வேதவாக்கியம்போலக்கொண்டு அவள் சொற்படி கேட்டு நடந்துவந்தான். அவள் செய்யும் ஒவ்வொரு காரியத்திலும் அவளுக்குத் துணையாயிருந்து தன் சகோதர சகோதரிகளுக்கும் வேண்டிய நீதி நன்னெறிகளைக்கற்பித்து வந்தான். இவ்வாறே ஏழெட்டு வருஷகாலம் சென்றது. இதற்குள் அவனுடைய யோக்கியதை எங்கும் பரவியது. அதனால் அவன் ஒரு பெரிய உத்தியோகசாலையில் பொக்கிஷதாரனாக நியமிக்கப்பட்டான். அவன் சத்திய வாக்கு உடையவனென்று எல்லோரும் அவனை நம்பத்தொடங்கினார்கள். அவனிடத்தில் எந்த விஷயத்தைப்பற்றியும் சந்தேகப்படுகிறவர்கள் ஒருவருமில்லை. அதினால் அவன் வெகுசீக்கிரத்தில் இன்னும்மேலான அதிகாரங்களைப்பெற்று மேன்மேலும் விருத்தியடையலானான். பின்பு ஒரு சமயத்தில் இவ்விஷயங்களைப் பற்றித்தாயுடன் பேசும்பொழுது ஒரு நாள் பொம்மையும் கையுமாய் என்னை நீ கடைக்காரனிடத்திற்கு இழுத்துக்கொண்டு போனாயே, அது எனக்கு காலத்தில் களைபறித்ததுபோலாயிற்று, அந்தச்சமயத்தில் நீ அப்படிச்செய்திராமற்போனால் இந்த மேலான பதவிக்கு நான் ஒருபோதும் வந்திருக்கமாட்டேன். நீ அவ்வாறு செய்தபிறகு எனக்குவேண்டியபொருளைப் பெற்றுக்கொள்ள கையில் ஒரு காசுகூடக் கிடைக்காமல் நான் வருத்தப்பட்ட சமயங்கள் பலவுண்டு, அப்படிப்பட்ட காலங்களில் தீய வழியில் மனஞ்செல்லாமல் அதைத்தடுப்பது மிகவும் கடினமாயிருந்தது. அத்தருணங்களில் மனதுபோனபடி போக ஒட்டாமல் என்னைக்காப்பாற்றி முன்னுக்குக்கொண்டுவந்தவர் கடவுளே. இதன் பெருமை அக்காலத்தில் எனக்குச்சிறிதும் தெரியாமற்போயிற்று. இப்படி ஏற்றகாலத்தில் கண்டிக்கப்படாமையாற்றான் அநேகம்பிள்ளைகள் அநியாயமாய் அழிந்துபோகிறார்களென்னும் உண்மையை நான் அறிந்துகொள்ளலானேன். அந்தக்காலத்தில் நீ ஐயோ பாவமென்று என்னைச் சும்மாவிட்டிருந்தால் இப்போது நான் என்ன கதியாயிருப்பேனோ? இப்படியெல்லாம் பாடுபட்டு மக்களை முன்னுக்குக்கொண்டுவருவதினாலேதான் "அன்னையும் பிதாவும் முன்னறிதெய்வம்" என சொல்லப்பட்டிருக்கிறதென்று கூறி தாயினால்தான் முன்னுக்குவந்ததை நினைத்து அவளைத் தெய்வமாகக்கொண்டாடினான். ஆதலால் பெற்றோர்களெல்லோரும் தமது மக்களிடத்தில் குற்றங்கண்டபோதே அவர்களை இவ்வாறு கண்டித்து வருவார்களானால் அவர்கள் நல்வழிப்பட்டு சுகமாக வாழ்வார்களென்பதற்கு யாதொரு சந்தேகமில்லை.

முற்றிற்று.

ஓர் உபந்நியாசம்.

"மலர்மிசை யேகினான் மாணடி சேர்ந்தார் நிலமிசை நீடுவாழ்வார்" என்றபடி ஒப்புயர்வற்ற கடவுள் பாதமே துணையெனக் கொண்டோர்கள் எவரோ அவரே நீடூழிவாழ்வார். மற்றபடி முடிசார்ந்த மன்னரும் மற்றுமுள்ளோரும் முடிவிலொரு பிடிசாம்பலாய் வெந்து போவாரென்பது திண்ணம். எத்தனை நாளிருந்தாலும் ஒரு நாளிறப்பது சத்தியம். "நெருநலோ அகன்றதின்று விடிந்து பகலாயிற்று நிமிஷந்தன்னில் அருணனோ அஸ்தமிப்பான் நிசிவரும் பின் போம் மறுநாளாகு மிவ்வாறொரு நாளைப் பல நாளாய்த் திங்களாய் யாண்டதுவாய் உறவுகொண்டிங் கருநாளாம் ஆயுள்நாள் அழிவதனை உணராயோ அவலநெஞ்சே" என்றபடி நாள், வாரம், மாதம், வருஷம் இப்படியே விருதாவாகக் கழித்து முடிவில் இறப்பதன்றி இருப்பதுண்டோ? "நீரிற் குமிழி இளமை நிறை செல்வம், நீரிற் சுருட்டு நெருதிரைகள், நீரில் எழுத்தாகும் யாக்கை." என்றபடி இளமைப் பிராயம் நீரிலெழுந்த குமிழி போற்கடித்தகலும். அருகுதுளி பனியனைய சிறிய துளி பெருகியொரு வாலரூபமாகிய நாம் சற்குரு கடாக்ஷத்தால் சகலகலைகளையுங் கற்கவேண்டும். "கற்கக் கசடற கற்பவை கற்றபின் நிற்கவதற்குத் தக" என்றபடி நின்று அக்கல்வியால் தர்மார்த்த காம மோக்ஷமெனும் சதுர் வித புருஷார்த்தங்களையு மடையவேண்டும். அப்படிக் கடையக் கற்ற கல்வியின்படி நின்று சன்மார்க்கம் பற்றி யொழுகல் வேண்டுமன்றோ? இதை விடுத்து மூவாசையான மண்ணாசை பெண்ணாசை பொன்னாசை என்பதில் மனம்வைத்து, பிரபஞ்ச லௌகீக வஸ்துக்களை விருத்திசெய்ய வேண்டுமென் றேங்கி, புல்லருக்கிதஞ் சொல்லித்தாங்கி, புண்ணியநெறிநீங்கி, பொல்லாங்குவாங்கி, பொழுதுதவறாமல் உண்டு வீங்கி, உயிர் மாண்டார் உலகங் கட்டியாண்டார் உயிர்கொண்டு மீண்டாருண்டோ? ஆதலால் தெய்வசித்தம் போலன்றி, யதுதாண்டார். இந்த உலகவாசிகளின் செல்வமோ சமுத்திரத்தின் அலைபோல் வருவதும் போவதுமாயிருக்கும். 'உடைமையும் வறுமையு மொருவழி நில்லா, குடைநிழலிருந்து குஞ்சர மூர்ந்தோர் நடை மெலிந்தோரூர் நண்ணினும் நண்ணுவர், அறத்திடு பிச்சைக் கூவியிறப்போ ரரசரோடிருந் தரசாளினு மாளுவர்." வண்டி ஓடத்திலேறும். ஓடம் வண்டியிலேறும். நாள்தோறும் நாம் கொண்ட பொருள் கை மாறும். என்று வேதங்கூறும். எம் சொல்லோ நிறைவேறும். சட்டென்று தேகந்தான் பொட்டென்று வீழ்ந்திட்டால் கிட்ட ஒருத்தரும நில்லாரே. குழிவெட்டென்பார் பிரேதத்தைக் கட்டென்பார் கட்டையேல் கொட்டென்பார். ஆதலால் காற்றுள்ள போதே தூற்றிக்கொள்ளுதல் அவசியகரம். கல்வியின் பிரயோஜனத்தைச் சுருக்கி ஆராயுமிடத்து நித்யாநித்யவிவேகமொன்று, இகமுத்திரார்த்த பரபோகவிராகமிரண்டு, சமாதிகட்சசம்பத்துமூன்று, முமூக்ஷத்வம் நான்குதான். தனதான்ய முதலான சம்பத்துசாஸ்வதமோ? அதற்காகயிரந்தத்து. தினமும்கவலைவிளைந்திடும்வித்து. சீச்சீ இதனை விரும்புதல் விபத்து. நித்யத்தைப் பற்றிநிற்பது சத்து. கடவுளரின் உபய சரணாரவிந்தங்களை இடைவிடாது பஜிதது நெக்குவிட்டுருகி ஆனந்த பாஸ்பமிரு கண்களிற் பெருகப் பரவசமாகி நிற்பது தான் பக்தி. இதுவே முக்தி. ஜென்மமெடுத்த பிறகு செய்யவேண்டிய முக்கியமான விஷயத்தை விடுத்து ஏதேதோ விருதாவான காரியங்களைச் செய்வது மானுஷீக நீதியாகுமோ? உடம்பினாலாயபயனுவதெல்லாம் "உடம்பிலுத்தமனைக்காண்"

என்றபடி மற்றவர் தன்னிடத்து பல நற்குணங்களைக் காணுமாறு உத்தமனாய் நடந்து கொள்வதே மாண்பு. கலியாண சந்தடியில் தாலிகட்ட மறந்ததைபோல் ஜென்மலாபமான தெய்வாராதனையை மறந்து இருந்தவர்கள் என் பெறுவார்கள்? நரசம்பெறுவார்கள். இது கரதலாமலகமன்றோ? தாயென்றும, தந்தையென்றும், அண்ணன் தம்பியென்றும், மாமன் மாமியென்றும், சிற்றப்பன் பெரியப்பனென்றும் பல விதமான முறைகளைக் கொண்டு தொந்ததம் பாராட்டுகின்ற இப்பிரபஞ்சமுழுதும் கண்கட்டு ஜாலவித்தையல்லால் வேறில்லை. அண்டஜம், சுவேதஜம், ஜராயஜம், உர்ப்பிஜம் என்னும் சதுர்வித யோனிகளில் தேவர், மனிதர், மிருகம், பக்ஷிகள், நீர்வாழ்வன, தாவர ஜங்கமமெனப்படும் எழுவகைத் தோற்றம் எண்பத்து நான்கு லக்ஷஜீவாசிகள் பேதப்பட வகுத்த இப்பிரபஞ்ச சிருஷ்டியில் கர்மானு பந்தப்பிரகாரம் இன்பதுன்பங்களை யனுபவித்து இறப்பதும் பிறப்பதுங்கொண்டு ஊசாலாடுவதை விட்டு ஒரு நிலைமைத்தான நற்பதவியில் ஜெனன மரணமென்பதின்றி நித்யத்தைப் பெறுவது மகா துர்லபம். ஆனதினால் பெறுதற்கரிய பேரானந்தத்தை யடையக் கருதித்தம் மறபுக்கேற்ற நியதிவழுவாது ஸத்கருமங்களைப் புரிந்து இன்புற வாழ்ந்து சர்ஜ்ஜன மித்திரர்களாய் சாதுசங்கமர்களாய் சன்மார்க்கப் பிரவர்த்தகர்களாய் பரநாரீசோதரர்களாய் இலங்கி இகபரசுக சாதனமடைவீராக.

☞ க. வீ. சந்தானகிருஷ்ண நாயுடு.

கலாப்பிரகாசனி.

ஆறவது அந்தியாயம்.

அமளியறையிலேனை தருகிற்றுயின்ற தூய்மையுற்ற மனத்தினளாமென் பிராணேஸ்வரி எங்கு சென்றனள்? யான் நித்ராகதனையிருப்புழி செப்பரிதாய கொடுமைச் செய்கைத் திறலுடைய வஞ்சமிக்சாரெவரோ இவண்போந்து கட்டிலொடு காரிகையையும் கவர்ந்தேகினர் போலிருக்கின்றதே! பலவிடங்களிற் றேடியும் பயனிலதே! நவமணியிலு மரிய குணமணியாமென் கண்மணியே! கண்குளிர மனமுவக்க உனைக் காணுமாறு ஞான்றுமுளதோ! பரியாலோசித்து மென் மனதிற் கொன்றுந் தோற்றிலதே! வாழ்க்கைத் துணைவியைப்பிரிந்து வையகத்தினி லியாங்ஙன முய்வேன்! என்னின்னுயிர் நாயகீ! கண்ணினுண்மணியே! உனைப்பிரிந்தியானிவ்வேலை சூழுலகிற் கண்ணிழவன்போலானேன்! ஊன்றுகோலு முற்றதுணையுமற்றேன்! எட்டுத்திக்கும் மட்டில்லாக் கீர்த்தி பெற்றக் கொற்றானுமெனக்குமிவ் வவகதி வந்துற்றதே! அம்மெல்லியலாள் எங்கு அன்னோதகமின்றி சஞ்சலமுற்று பிரலாபித தலறுகின்றனளோ? பிராணகாந்தையைப் பீதியுறச்செய்திவண் மனம் புழுங்கிப் புலம்புமென்றன் வீரமிருந்தவாறு தானென்னே! என்னே!! வனஸலோசனீ! வனிதாசிரோமணீ! சௌந்தர்ய சரீரணீ! கருணாவாஹினீ! நவகுமாரீ! என்றனுயிர்த்தோழீ! என்மாட்டு ஏனின்னமும் வந்திலாய்? உனைப்பிரிந்தினி யானுய்தலாற் பயனென்? யானுமினி யிவ்வில்வாழ்க்கையிற் சிறந்துய்வனோ? இன்றுடனுன்னுடனுரையாடி ஸப்த தினங்களாயினவே! ஸ்வர்க்காரோகணமாயினையோ! இதுவுமென் காலவேற்றுமையோ! மனைவியின் மதிமுகத்தைக்கண்டன்றோ மனம்பொறுத்திருந்தேன்! அந்தோ! என் காலகதியைப்பற்றி யாரிடமியம்

புவேன்! எற்சனவே என் மாதாபிதாக்களை யிழந்து மனைவியே சதமெனக் கருதி இல்வாழ்க்கையை நடத்தி வந்தேனே! அதுவும் ஒட்டாமற்போனதே! எனக்களவற்ற செல்வங்களிருப்பினும் யாது பயன்? "காடுஞ்செடியு மவளாகத் தோற்றுதென் கண்கட்கே" என்றபடி எவ்வுருவைக் கண்ணுறினு மென்னில்லாளெனக் கருத்தழிந்து கவலைகொடுக்கின்றதே! ஐயோ தெய்வமே! கற்புடைமாதர் கணவனைப் பிரிந்தொரு கணமுந் தரியாரன்றோ? என் மனதுக்கிசைந்த மதிமுக சுந்தரி எங்கு தவிக்கின்றனளோ? எக்கெதியாயினளோ? ஒன்று மறிகிலேனே! பாவையர்க்கரசே! நினைப்பார்ப்பது மென்றோ? இஃதும் பிறவா நெறி தரு பெருமானருளோ? மேதினியின் வாழ்வதனை மெய்யென்றிருந்தேனையோ! இஃதெவரியற்றிய சதியோ! அன்னாட் பங்கயத்தோனிட்ட விதிப்பயனோ? அற்றேல் முற்பிறப்பிலியற்றிய பாபமோ? வானவர்க்கரசே! என்றுயிரை வலாயறுத்துரைக்க வல்லேனல்லேன்! அநாதரக்ஷகா! அடஞ்செய் தகற்றிடிலடிமையானுய்ய இடம்வேறு தானுளதோ?

"விதிதனை விலக்க வல்ல வீரனு மொருவனுண்டோ
கதியிது வெனக்கு வாய்த்த கஷ்டத்தை யாற்றப் பாற்றோ
மதிதனிற் சிறந்த வென்றன் மனைவியின் பிரிவை யெண்ணி
நதியெனக் கண்ணீ ரோட நலிந்துமே கரைகின்றேனால்!"

இப்பிறப்பி லிழந்த என்றனாருயிர்க் காதலிதனை யெப்பிறப்பிலு மென்றனுக் கீந்தருள்வாய் ஜெகதீசா! பிறவி பெறுதற்கும் பின் வாங்கேன்! பெற்றால் மறவாதுன்னருளை வழுத்த வருள் ஜகதீசா! ஐயோ ஞானாபரணனுக்கெழுதிவைத்திருந்த கடிதமும் காணாமற்போய்விட்டதே!— — —

[மந்திரிகளிருவர் வருகின்றனர்]

ஹே அமைச்ச திலகர்காள்! யாதியம்புகின்றீர்?

அமை:—சுகுணோதயமன்னவ! உமதுஸோதரர், மாளவதேசாதிபர்— —

சுகுணோதயர்:—ஹா! ஸோதரனா! வந்திருக்கின்றானா! இவ்விடத்திற்கா! எப்பொழுது?

அமைச்சர்:—சுந்தரபுரி மன்னவ! இல்லை. உமதுஸோதரர் ஞானாபரண மகாராஜாவை— — — — —

சுகுணோதயர்:—ஞானாபரணனையா! என்ன செய்தார்கள்! நேரிட்டதென்ன! இருக்கின்றானா! இறந்தானா? ஐயோ! சகோதரா!

அமைச்சர்:—இல்லை மகராஜ! ஞானாபரணர் ஒருநாளுஷத்காலத்தில் ஏதோ காரியார்த்தமாக துரகாரூடராய் சென்றவர் தசமதிகளாகியும் இன்னும் ஸ்வநகர் வரவில்லையென்றும், இதையுணர்ந்து சிந்தாக்கிராந்தையான நவமாலிகை அரண்மனையை விட்டகன்று நவதிவசங்களாகின்றன வென்றும இற்றை ஞான்றின்னகர் போந்த அவ்விடத்திய தூதர்களியம்புகின்றனர்.

சுகுணோதயர்:—ஐயோ! ஞானாபரணா! உன் பத்தினி நவமாலிகையைப் பிரிந்தெவண் சென்றாய்? ஏனோ என்னை மறந்தாய்? நீ ஏனின்னாட்டைத்துறந்தாய்? ஸோதரனொருவனாவதுளனென்றெண்ணியதும் பாழாயினவே! எனதுள்ளம் தழலேபோ லெறிகின்றதே! முடிமன்னரடிபணிய மண்டலிக மேலாமாண்ட மன்னவா! எனதன்பிற்குறிய அரசே! காசினிப்ரிபால சீலகண்ய திண்யனே! நினைப்பின்னு மொருதரங் காண்பனோ? வசனசாதுர்ய முசவசீகர பாலசுந்தரீ! நவமாலிகா! நீயும் நின துயிர்க்காதலனைக் கண்ணுறுவா னவாவுற்று ஸ்வநகரினின் றகன்றனையோ?

[மந்திரிகளிருவரும் விடைபெற்றேகல்]

சீர்கொண்ட நவரத்ன கசிதமணி மாடநிறை மாளவதேசந்தனிலுறையு மன்பதைகாள்! நீவிர்மாளாத் துயருக்காளாயினீர். இறக்குமளவு மின்னலுறுகி லின்புறு நாளென்னாள்? எனதன்பே! நினைப்பிரிந்து இனியானிந் நிலமிசையுயிர்வாழ்வனோ! ஆரண்யமேகி ஆங்கு வுயிர் நீத்தலே குணகரம்.

[உயிரை வெறுத்துக் காட்டிற்குவந்துவிடுகிறார்.]

அடைந்ததோர் துயரமாற்றாமையினால் ஆவிதடுமாறிட இவ்வடவியுற்றேனெனினும் ஆத்மஹத்தி பாவசித்தி யாகலானென்மனம் துணிந்திலது. ஜகபரிபூரணா! இதுவரையிலு மென்னைப் பரீக்ஷித்ததும் போதாதா?

"என்னோ நின்றிருவுளந்தா னிரும்புதானோ
விளகாத வன்கல்லோ வீரேழூர்க்கு
மன்னே யானேழையன்றோ மாநிலத்திம்
மாறாத மிடிபொறுக்க மாட்டேன் நற் செம்
பொன்னே யிக்கணமெனை நீயாளொணாதோ
போற்றுமடியேன் பிழையைப் பொறுத்தல் வீணோ
தன்னே ரிலாச்சுடரே பரம்பொருளே
தயவுட னிதய மகிழ்ந்து தற்காப்பாயே!"

ஆறவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

பொய்.

பொய்யாவது யாது காரியத்தைக் குறித்தெனினும் தன்னுள்ளத்திலுள்ள எண்ணத்திற்கு உள்ளபடி ஒத்திருக்கப்பேசாது வேணுமென்று உள்ளத்திற்கு மாறாக விளங்கவைத்தலாம். இது மெய்க்கு எதிரானது. பொய் வாக்கினால் மாத்திரமல்ல. மாந்தர் தன் மனக்கிடக்கையை வெளிப்படுத்த இயன்ற மற்றெவ்வழியாலும் பேசக்கூடும். ஒருவன் உண்மையைப்பொய்யெனவும் பொய்யை உண்மையெனவும் தன் அறியாமையினால் நம்பிக்கையுற்று அந்நம்பிக்கைப்படி பேசுவானாயின் அது பிறர்க்குமாறுபாடாய்த் தோன்றினும் அவனோ பொய்யனல்லன். ஒருவன் தன்னுள்ளத்திலுள்ள எண்ணத்திற்கு மாறாகப் பேசக்கருதி உண்மையை உண்மை எனவும் பொய்யை பொய் எனவும் புகன்றானாயினும் பிறர்க்கு அது மெய்யாகத் தோன்றினும் அவனோ மெய்யனல்லன். மெய் பேசலே முழு நோக்கமாயிருக்க தெளிந்த புத்தி வாக்கு வல்லபம் முதலியவற்றின் குறைவால் அவனது சொற்கள் காரியத்தை விகர்ப்பித்துக்காட்டினும் அவனோ பொய்யனல்லன். குறித்த காலத்தில் நிறைவேற்றுவேனென உறுதிமொழி கூறுதலும் பொய்யே. இனி நம்மிந்திய மித்திரர்கள் அத்தியாவசியம் உய்ந்துணரவேண்டிய புத்திகளில் யான் கற்ற நூல்களிற் கண்டவற்றை முற்றும் ஈண்டுரைத்தால் முடியாதெனவென்றெண்ணி அவற்றில் பலவற்றை விடுத்து சில்வற்றை எடுத்து இயன்ற அளவு சுருக்கித் தீட்டலுற்றேன். "பொய்யாமை யன்னபுகழில்லை எய்யாமை எல்லா வரமும் தரும்" என்றும் "எல்லாவிளக்கும் விளக்கல்லச் சான்றோர்க்குப் பொய்யா விளக்கே விளக்கு" என்றும் தெய்வப் புலமையமைந்த திருவள்ளுவ நாயனார் திருவாய் மலர்ந்தருளி இருக்கின்றார்.

பொய்சாட்சி சொல்லிச்சீவனம்பண்ணிய எத்தனையோபேர் யாதொரு கெதியுமின்றித் தெருத்தெருவாய்த் திரிவதை நீங்கள் காணவில்லையா? தாங்கள் பெரும் வியாபாரிகளென பாசாங்கு பண்ணிப் பிறர் பொருளை அபகரித்துப்பின்னர் நஷ்டம் வந்ததே நாம் என் செய்வோமென வாய்கூசாது பொய்கூறித்திரவியம்தேடி அநேகர்அவைகளைத்திருடர், தீ, ஆழி, முதலியவற்றிற் கிரைகொடுத்து ஆகா! ஐயையோ! என அலறித்திரிவதை நீங்களறியீர்களா? பேராசையால் அரசாக்ஷியாருக்கு பொய் புகன்ற உத்தியோகஸ்தர் பலர் உடுக்கையு முடைத்து பிழைப்பையுங் கெடுத்தவென் சீலமாய் உத்தியோகமும் இழந்து சிறைச்சாலைக்கேகினதை அறியீர்களா? பெறுவதற்கரிய மானிட தேகத்தைப்பெற்ற நாமெல்லாம் பொய்சொல்லா தொழிவமேல் அடையும் பயன் யாதெனச் சொல்லவும் வேண்டுமோ? முற்காலத்தில் ஸத்தியமே நிறைந்து அஸத்தியம் மிகக்குறைந்திருந்தது. தற்காலத்தில்மெய்தளர்ந்து பொய் வளர்ந்துவிட்டது. மகான்களான நம்முன்னோர்கள் அடியில் வருமாறு கூறியிருக்கின்றனர். ஆயிரம் பிராமணர்களைக்கொல்லலாம். ஒரு பசுவைக் கொல்லலாகாது. ஆயிரம்பசுவை வதைக்கலாம். ஒரு சிசுஹத்தி செய்யலாகாது. ஆயிரம் சிசுஹத்தி செய்யலாம் ஒரு பொய் சொல்லலாகாது. அக்காலத்தில் இருந்தவர்களும் ஷை வாக்கியத்திற் கூறியபடியனுஷ்டித்து வந்தார்கள். உதாரணமாக ஒரு பொய்சொல்ல விருப்பமில்லாமல் சொல்லிமுடியாத கஷ்டத்தை அரிச்சந்திரன் அனுபவித்தானல்லவா? தவிரவும் தமது சத்துருக்களாகிய துரியோதனாதியர் சுவர்க்கத்தில் இருப்பதாகவும் அருமையாகிய தமது தம்பிமார்கள் நரகத்தில் கிடப்பதாகவும் ஒரு முகூர்த்த காலம் யுதிஷ்டிரர் கண்களுக்குத் தோற்றியதாகப் பாரதத்தில் படித்திருக்கிறோமன்றோ? ஒரு பொய் சொன்னதற்கே பலனிதுவானால் தற்காலத்தில் ஒரு நாளைக்கு ஆயிரம் பொய்க்குக் குறையாமல் சொல்லுகிறவர்களின் கதி யாதாகுமோ வறிகிலேன். என நண்பர் ஒருவர் சொல்லக்கேட்டு இருக்கிறேன். அவர் ஒரு சமயம் ஏகோதிஷ்டம் ஸபிண்டி மாசிகம் சாப்பிடுகிற ஒருவிப்பிரனைச்சந்தித்தபொழுது அவரிடம் நீர் செய்கிறது பாவமல்லவா, பாவநிவர்த்திக்காக சாஸ்திரங்களிற் கூறியிருக்கிறபடி யேதாவது பிராயச்சித்தம் செய்கிறதுண்டோவென்று கேட்டதற்கு விடையாக அவர் "என்னங்காணும் ஒன்றும் தெரியாதவரைப்போல் பேசுகிறீரே ஒரு சவண்டி தின்னுக்கா நாம் செத்துப்போன பிற்பாடு ஒற்றை மயிரிழைப்பாலத்தால் வைதரணி நதியைக்கடக்கவேணுமென்று கருடபுராணத்தில் சொல்லிஇருக்காம், நான் இதுவரையும் குறைந்த பக்ஷம் 2400 சவண்டி சாப்பிட்டிருப்பேன் அப்போது 2400 மயிரிழையால் பாலம்போட்டிருக்கும், கீழேவிழாமல் சுலபமாய் நதியைக்கடந்து போகலாமல்லவா" வென்றாராம். இத்தகையோருக்குப்பொய்சொல்வதரிதாமோ? பொய்சொல்வதினால் இவ்வுலகத்திலடையும் பயன் யாது? பிரதிதினமும் மகா பாவத்தை மூட்டை மூட்டையாகத் தலையிற் கட்டிக்கொள்வதும் தாய் தந்தையர் மனைவிமக்கள் உற்றார் மற்றோர் இவர்களுக்கிடையில் விசுவாசமற்றுக் கலகம் நேரிடுவதல்லாமல் வேறென்ன கிடைக்கும்? அன்பர்களே! சிந்தியுங்கள். சிந்தியுங்கள். பொய்சொல்லார்க்கு யாதுதான் சித்தியாகாது? எவரும தம்பிள்ளைகள்சகோதரர்களை இளமையிற்றானே வேடிக்கைக்கேனும் பொய் பேசாது பழக்குவித்து தாமும் அப்படியே நடந்துவந்தால் எவ்வளவு சீக்கிரத்தில் பொய்யென்றொன்றில்லை எனத்தக்கதாக வந்துவிடும்? அங்ஙனமாயின் பொய்யென்னுஞ்சொல்உலகில் வழங்காது ஒழிந்துவிடுமே.

ஒருவன் பொய்யை மறந்து நிற்பானாயின் அவன் புகழ் உலகெங்கணுமெட்டும். அவனது புகழுக்கு யாதும் நிகரில்லை. அவன் வேறு தர்மஞ் செய்யவேண்டியதுமில்லை. உதாரணமாக அரிச்சந்திர மகாராஜனின் சரித்திரம் உணர்க. இவை விவரிக்கின் வரம்பின்றியோடும்.

ஒருவன் வாக்கு வல்லபத்தாலும் பிறவற்றாலும் பொய்யை மெய்யாக்க அல்லது மெய்யைப் பொய்யாக்க இயலுமென்று எண்ணுதல் பேதமை. இருள் ஒளியாகாது, ஒளி இருளாகாது. அங்ஙனமே பொய் மெய்யாகாது. இது எவருமறிந்த சத்தியம். இவர் கூறிய இது உண்மையா? எத்தனை பொய்வழக்குகள் மெய்போல ஒப்பேறின? எத்தனை மெய் வழக்குகள் பொய்யெனத்தள்ளுபட்டன? ஆதலின் இது 'பொருந்துதல் எவ்விதமென ஒரு ஆக்ஷேபனை நிகழும். பொய்வழக்குகள் முற்றறிவிலா மனிதருக்கு முன்தோன்றி ஒப்பேறினும் அவைபொய்யே. மெய்வழக்குகளும் அவ்வாறே.

"பொய்யுடை யொருவன் சொல்வன்மையினால்
மெய்போலும்மே மெய்போலும்மே"
"மெய்யுடை யொருவன் சொல்லமாட்டாமையாற்
பொய்போலும்மே பொய்போலும்மே" என்றார்

கல்விக்கடலாகிய அதிவீரராமபாண்டியரும். மெய்போலுமே பொய்போலுமே எனக்கூறினாரேயன்றி மெய்யாகும் பொய்யாகுமென அவர் கூறினார் அல்லர். ஆதலினாலே வாக்கு வல்லபத்தாலும் பிறவற்றாலும் ஒருவன் பொய்யை மெய்யாக்கல் அல்லது மெய்யைப் பொய்போல காட்டல் இயலுமேயன்றிப் பொய்யை மெய்யாக்கல் அல்லது மெய்யைப் பொய்யாக்கல் கூடாதென்பது பசு மரத்தாணிபோல் நாட்டப்பட்டது.

ஒருவன் பொய் சொல்லுவானாயின் அவனை அறிவுடையார் மாத்திரமல்ல. அவன் உற்றார் பெண்டீர் பிள்ளைகள் மித்திரர்களாகிய ஒருவரும் நம்பார். பொய்யனுக்கு போஜனமும் அற்பமாகும். அவனை அற்பனென உலகத்தார் எண்ணுவார். அவனுக்கு வறுமை வந்தாலும் அவனை வறியவனென உலகத்தார் நோக்கி அவனுக்கு எதுவும் உதவிபுரியார். அறியாமையாலெனினும், வேறு யாது காரணம் கருதி எனினும் ஒருவன் ஒரு பொய்யைச் சொல்லியபின்னர் அப்பொய் வெளிவந்ததெனக் காணும்போது தான் கூறியதை சாதிக்கக்கருதினானாகின் பின்னும் பலபொய் கூறவேண்டிவரும். அது வெளிவருமுன்னர் அல்லது வெளிவந்த பின்னரேனும் தான்கூறினது பொய்யே எனக்கூறிப் பச்சாத்தாபப்பட்டு அது முதல் பொய் பேசுதலை நீக்கி நடப்பானானால் அவனை உலகத்தார் மேலானவன் எனக்கொள்வார். நம்மவரில் அநேகர் தாம்பொய்யையேவழக்கமாகப் பேசுதலாலும் தாம் பேசுவதில் பொய் எது மெய் எது எனப்பகுத்துணர வியலாமையாலும் தாம் எத்தொழில்செய்யினும் பொய்யின்றிபிழைத்தல் கூடாதெனக்கூறுவர். இது அவரிடமுள்ள தப்பான எண்ணமேயன்றி வேறல்ல. எத்தொழிலாளரெனினும் ஒருவன் பொய் பேசாமல் இருப்பானேயாயின் அவனை யோக்கியனென எல்லாரும் நன்குமதித்து அவனிடமே விரும்பிச்செல்வர். ஒருவன் பொய்யுரைப்பானேயாயின் அவன் பொய்யனென் உலகத்தார் யாவரும் கருதி அவனிடம் செல்லாது ஒழிவர். செல்லாது ஒழியவே அவன் பிழைப்புங்கெடும். கெடவே அவன் பொய்யினால் சம்பாதித்து வைத்திருப்பானெனினும் அவை சீக்கிரத்தில் அழியும். அழியவே பிழைப்புக்கு வகையின்றி வறுமையினால் பீடித்து அலைந்து திரிவன்.

அசத்திய வாசகர்க்கு எவ்விதமும் நயம், கனம்முதலிய எவையும் உண்டாகா. நம்மவர்களெல்லாம் மேன்மேலும் நித்தமாயிரம் பொய்க்குக் குறையாது புகல்வதுயாது காரணங்கருதியோ? இப்பாரில் தப்பான மொழியைக்கொண்டு சாற்றுவித்து மெய்ப்பொருளாய்க்காட்டிடினும் மேலுலகில் இம்மொழியோ நன்மொழியாயியலாது. சின்மயமாய் நந்தமெனும் தன்மயமாய் விளங்குகின்ற தாப்பரத்தில் இம்மொழியு நில்லாது.

அன்பர்களே! யான் ஈங்கு இதுகாறுங்காட்டிய நியாயங்களைச்சற்று சிந்தித்துப்பாலியஞன என்மீது கோபம் வையாது பொய் பேசாதொழியுமாறு பலதரமும் உங்களை வேண்டுகின்றேன்.

ஸ்ரீ நட்புக்கோடி.

நல்லுரை.

செல்வம் சிநேகிதர்களைச் சேர்த்துவைக்கும், வறுமையோ அவர்களை நீக்கிவைக்கும்.

பகை சாதித்துப்பழிவாங்குகினைப் புதைவிட யாதொரு சச்சரவுக்கிடமின்றி அதைத்தவிர்ப்பதே புத்திசாலித்தனம்.

வாடிக்கை என்பது மூடர்களுக்கு ஒரு அரிய பூஷணம், அது புத்திமான்களுக்கு ஒரு வியாதி.

மாந்தராய்ச் செனித்து மாநிலத்துள் வசிப்போர் அனைவரும்குற்றஞ் செய்வது சகஜமாயினும் மன்னிப்படைவது தெய்வயத்தினம்.

கோபத்தை மனதில் இரகசியமாய் வைத்திருப்பதைவிட நேரில் கண்டிப்பது உத்தமம்.

உழைப்பு, முயற்சி, காலத்தை வீணில் போக்காமல் கிரமமான வழியில் உபயோகப்படுத்தல், ஈஸ்வரபக்தி, கீழ்ப்படிதல் இதுகளே சிறுவர்கள் கவனிக்கவேண்டியமுக்கியகடமைகள்.

புத்திமானுக்கு கோபம்வராது. மூடர்களிடம் கோபம் குடிகொண்டிருக்கும்.

யதார்த்தமும் நிஷ்கபடமும் எல்லா தருமத்திற்கும் அஸ்திவாரமானது.

அளவிற்து மிஞ்சி விசனப்படுவது புத்தியீனம், விசனப்படாதிருப்பது உணர்ச்சியின்மை.

என்ன சங்கதி அல்லது வியாகூலம் வந்துற்றாலும் அதுகள் சம்பவிக்கும்போது மனதை அதிக சங்கடத்திற்கு இடமாக்கலாகாது.

பிறநனக்கு எவ்வளவு செய்யவேண்டுமென்று கருதுகிறாயோ அவ்வளவுமட்டில் நீபிறருக்கு உதவிசெய்.

ஒரு மனிதனுக்கு அறிமுகமானவர்கள் ஆயிரம்பேரிருந்தாலும் அவர்களில் ஒருவன்கூட சிநேகிதனாயிருக்கமாட்டான். நண்பரில்லாத வனுக்கு யாதொரு சந்தோஷமுமில்லை.

உழைப்பே சகல மேன்மைக்கும் சிரேஷ்டதரமானது. வாசித்தறிந்து மனப்பழக்கத்திற்குக் கொண்டுவராததால் புத்தி வைபவமுள்ள அநேக அரியநூல்கள் மறைந்துபோயின. ஒவ்வொரு அழிவுக்கும் காரணம் சோம்பேறித்தனமே. தற்காலம் நெல் விளைவு குறைந்துவிட்டதெனினும் இந்த விளைவுமட்டும் குறையவில்லை.

அறிவுவிளக்கமானது சிறுவர்களுக்குஒருகௌரதையானஉத்தியோகம்.

ஒருவனுடன் நீ சினேகஞ்செய்தால் அவனுக்கு சினேகிதனாய் எப்போதும் இருக்கப்பிரயாசைப்படு.

"கூடிப்பிரியேல்" என்பதை மனதில் வை. அடிக்கடி சினேகிதர்களை விட்டு விலகும் மனிதர்களுக்கு உண்மையான சினேகிதர்கள் கிடைப்பதரிது.

இளமை முதல் கிரம வழியில் புத்தியைச் செலுத்துகிறவன் பெரியவனான பின்பு மிகுந்த சிறப்பையடைகின்றான்.

கெடுதி செய்தவனுக்கு நன்மை செய்து காட்டுவதைவிட சாமர்த்திய செய்கை வேறொன்றுமில்லை.

எருவை நிலங்களுக்குப் போடுவது போல் பணத்தைச் சிலவிட்டால் பலன் உண்டு.

நல்விஷயத்தில் சிலவழியாத பணம் அப்பிரயோஜனமே, பணம் இருக்கின்றதென்பதும் பாவனையே.

பிரிய வசனம் நமக்கு மேற்பட்டவர்களுடைய மனதிற்கு இனிமையாயும், சமானஸ்கந்தர்களுடைய மனதிற்கு இதமாயும், நமக்கு கீழ்ப்பட்டவர்களுடைய மனதிற்கு உவப்பாயுமிருக்கும்.

இளைஞர்கட்கோர் இதமொழி.

ஒருவனுடைய வாழ்நாள் ஒரு தினத்திற்கொப்பாயிருக்கின்றதாதலால் அதில் முதல் பகுதியாகிய இளமைப் பருவத்தை ஒரு தினத்தின் முதற்காலமாகிய காலைப்பொழுதிற்குச் சமானமாகச் சொல்லலாம். "உபயோகமான நற்காரியங்களைச் செய்ய நமக்கு நன்றாய்த் தெரியாதாதலால் நாம் நமது பொழுதை எப்படிப் போக்கினாலும் கெடுதியில்லை" என்று இளமைப்பருவத்திலிருக்கும் சிறுவர்கள் அநேகர் சொல்லிக்கொண்டு திரிவார்கள். யோசித்துப் பார்க்குமளவில் பெரியோர்களைப்பார்க்கிலும் சிறுவர்களுக்கே பொழுது மிகவும் அருமையானதென விளங்குகின்றது. ஒருவன் ஒரு தினத்தில் தனக்குவேண்டிய சகல சாமான்களையும் காலையிலேயே சம்பாதித்து வைத்துக்கொண்டாலல்லவோ அன்றையதினம் அவன் செய்யவேண்டிய காரியங்களைச் சீர்பெறச்செய்யக்கூடும். அவ்வாறே ஒருவன் தன் வயது நாளில் நன்றாக வாழ்வதற்கேற்ற கருவிகளைச்சேர்த்துவைத்துக் கொள்ளுவதற்கு ஏற்றகாலம் இளமைப்பருவமேயாம். தச்சன் கருமான் முதலிய தொழிலாளிகள் தம் கையில் ஆயுதங்கள் சித்தமாயில்லாவிட்டால் ஏதாவது வேலைசெய்யக்கூடுமா? கூடாதே; அவ்வாறுதான் நல்வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய கருவிகள் ஒன்றும் கையிலில்லாவிட்டால் இவ்வுலகில் நன்றாக வாழ்வதும் முடியாது. நல்வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய கருவிகள் எவையெனின் நல்லறிவு, நல்லொழுக்கம், நற்பழக்கம், நன்முயற்சி முதலியனவாம். தோட்டத்தில் நாம் நல்ல பயிர்களைப்பயிரிடாவிட்டால் புல்பூண்டுகள் தாமே முளைத்து அதை மூடிக்கொள்கின்றனவல்லவா? அதே விதமாகத்தான் நாம் நமது பொழுதில் நல்ல காரியங்களைச் செய்துகொண்டு வராவிட்டால் தீச்செயல்களுக்குத்தாயாகிய சோம்பல் உற்பத்தியாகி நமது காலத்தைக் கெடுத்துவிடும். பிற்காலத்தில் உபயோகமாகும்படி சிறு பருவத்தில் கற்றுக்கொள்ளத்தக்க முக்கியமான விஷயங்கள் யாவையெனில் எழுத்தும் படிப்பும் கணக்குமாம். இளமைப்பருவத்தில் இவைகளைக்கற்றுக்கொண்டால் பின்பு ஒருநாளும் மறவாதபடி சிலையெழுத்துப்போல் அவை புத்தியில் நன்றாய்ப்பதிந்துபோம். வயதுமுதிர்ந்துபோனால் எழுதப்படிக்கக் கற்றுக்கொள்ளுவது மிகவும் கடினமேயாம். இப்படி நல்லறிவாகிய கருவிகளை இளமைப்பருவத்தில் சேர்த்துக்கொள்ளாதவர்கள் பிறகு தம்மிடத்திலுள்ள அந்தக் குறைவுபாட்டையுணர்ந்து எவ்வளவு கஷ்டங்கள் இருந்தாலும் அவற்றைச் சகித்துக் கொண்டு முக்கியமாய்த் தமது பிள்ளைகள் இளமையில் கல்விகற்கவேண்டுமென்று பாடுபடுகிறார்கள். இவற்றாலும்

அதின் அருமையை நன்றாயுணரலாம். ஆயினும் சிறுவர்காள்! பற்பல விஷயங்களையும் மறவாமல் உங்கள் மனதில் சேர்த்துவைத்துக்கொள்ளவேண்டியது அவசியகரமென்றாலும் அவற்றை உபயோகிக்கவேண்டிய நல்வழிகளையுங்கூடக்கற்றுக்கொள்வது மிகவும் நலமாயிருப்பதோடு அதைவிட அத்தியாவசிய கர்மமாயுமிருக்கின்றது. எதையும் ஒருவன் கற்றுக் கொள்ளுவதற்கு ஏற்றகாலம் இளமைப்பருவமே. ஆனதுபற்றியே ஔவையும் "இளமையிற்கல்" என்று கூறினாள். இளைஞர்காள்! இவ்விளமையில் நீவிர் வீண் பொழுது போக்கினால் பிற்காலத்தில் நீங்கள் ஒரு போதும் சவுக்கியமாக வாழ மாட்டீர்கள். உபயோகமான பல கல்விகளையும் இப்போது கற்றுக்கொண்டால் தான் பின்னால் சுகப்படலாம். ஆரம்பத்தில் படிப்பு ஒருவேளை உங்களுக்குக் கொஞ்சம் கடினமாய்த் தோன்றும். அதனால் பயந்து விட்டு விடாதேயுங்கள். "தொடங்குங்கால் துன்பமா யின்பம் பயக்கு-மடங்கொன்றறிவகற்றுங் கல்வி" என முன்னோர் கூறியது உங்கள் மனதில் உறுதியா யிருக்கவேண்டும். உங்களது இளமைப்பருவத்தை வேண்டிய ஆஸ்திகள் சேர்த்து வைக்கத் தக்க பெட்டியென்று நினையுங்கள். உங்களிடத்தில் அன்புள்ளவர்கள் இனிப்பாயும் அழகாயு மிருக்கின்ற நல்ல பொருள்களை யெல்லாம் அதில் கொண்டுவந்து வைப்பார்கள். அத்தன்மையான பொருள்களையே நீங்களும் அதில் சேர்த்துவைக்கும்படியாகப் பாடுபடவேண்டும். முக்கியமாய் நீங்கள் நல்லறிவுக்கு வேண்டிய விதைகளைச் சேர்த்து வைக்கவேண்டும். அங்ஙனம்சேர்த்துவைத்தால் அவை ஒருகாலத்தில் மிகச்செழிப்பான செடிகளாகி வேண்டிய பலனைத்தரும். அவ்வாறு நிறைக்கப்பட்ட பெட்டிகள் வெகு அழகாய்த் தாமே உங்கள் மனதாகிய பண்டசாலையில் ஒழுங்கு பட்டு வந்து அமையும். அந்தப் பெட்டிகள் அப்படி நிறப்பப்படாவிட்டால் அவைஒன்றுக்கும் உபயோகமில்லாமல் சென்று போன காலங்களாகிய குப்பைமேட்டில் கொண்டுபோய் எறியத்தக்கவையாம். இஃதை நந்தேயத்திய சிறுவர் சிறுமிகள் கவனித்து இளமைப்பருவத்தை வீணில் போக்காதிருக்கக்கடவர்.

நன்றி யறிதல்.

நன்றியுணர்வைவிட மனதுக்கு இனிய விஷயம் வேறொன்று மில்லை. அது ஹிருதயத்திலிருந் துண்டாகும் களங்கமற்ற உண்மையான திருப்திகரம். தானடைந்த பிரயோஜனத்திற்குத் தக்கவாறு எடுத்துக்கூறும் உபசாரவார்த்தை. மற்ற நற்கருமங்களைப் போல் கடினமும் கஷ்டமுமானதல்ல. அதற்கு இயல்பாகவே அதிக மனமகிழ்ச்சியுண்டு. நன்றியுணர்வு ஒரு அதிகாரம் அல்லது கட்டாயத்தின் பேரில் உண்டாகாமலும் இனிமேது பிரதி பிரயோஜனமடைவோ மென்று எதிர் பாராமலும் இயற்கையாகவே உண்டாகும் மனோரம்மியமுள்ள ஒருவிஷயம். அதைத் தரும குணமென்றும் சொல்லக்கூடும். உலகத்தில் மனிதர்கள் ஒருவருக்கொருவர் செய்யும் நன்றி இவ்வாறிருக்குமானால் நம்மைப்படைத்த பகவான் நமக்களித் திருக்கும் அளவற்ற நன்மைகளுக்கு நாம் எவ்வளவுதூரம் நன்றி பாராட்டவேண்டும்? ஜகதீசனால் நமக்களிக்கப்பட்ட நன்கொடைகள் நேராய் அவரிடத்திலிருந்தே பெறாவிட்டாலும் மற்றொருவர் மூலமாக சர்வ நலங்களையும் அடைகிறோம். நன்மைக்கு மூலப்பொருளும் இரக்கத்திற்கு உறைவிடமுமாயிருக்கும் நமது பரம பிதாவின் ஆசீர்வாதமே பலவித வெகுமதிகளாக வேறுமனிதர்கள் மூலமாய் நாம் பெறுகிறோம். நன்றியறிதலானதுபலாத்காரமாய்எடுத்து அல்லது

அபஹரித்துக் கொள்ளத் தக்கதாயிராமல் சுபாவமாகவே மனதில்தோன்றும்
ஒருசந்துஷ்டியான விஷயம். அது ஆத்துமாவிற்கு அதிக திருப்தியை விளை
விக்கிறது. தேவனால் யாதொரு குறைவுமின்றி சகலநன்மைகளையும் அடை
ந்தும்அநுபவித்தும் வருகின்றோம். இனிமீது நமதுமனதுகோரும் சகலவித
நன்மைகளுக்கும் பகவானையே பிரார்த்திக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். இ
ங்ஙனம் கடவுளிட மிருந்து சகல நன்மைகளையும் பெற்றுவரும் நாம் அவரி
டத்து நன்றி யறிதலுள்ளவர்களா யிராமற் போய் விடுவதும், நமது காரிய
மானவுடன் அவரைமறந்து ஸ்வயநலதுரந்தராகளாக மாறுவதும்எவ்வளவுவி
யசனிக்கத்தக்க விஷயம்? இப்பிறவி எடுத்தது ஜெகதீசனைப் போற்றுவதற்
காகத்தானே?அங்ஙனம் போற்றாவிடினும் அவர் நமக்குச் செய்துவரும் எ
ண்ணிறந்த நன்மைகளை நினைத்தாவது அவரை மனதில் தியானிக்கலாகா
தா? நமது மனைவிமக்கள் விஷயத்திலும் நம விஷயத்திலும எவ்வளவோ
சிரத்தையுள்ளவர்களா யிருக்கும நாம் கடவுளிடமிருந்து அடைந்த கணக்
கற்ற உதவிகட்காகவாயினும் அவரிடத்து விசுவாசமுள்ளவர்களா யிருக்க
வேண்டு மல்லவா?. "உப்பிட்டாரை உள்ளளவும் நினை" "நன்றிமறவேல்"
"காலத்தாற் செய்தநன்றி சிறி தெனினும் ஞாலத்தினும்மாணப் பெரிது" எ
ன்றார் பெரியோர். கேவலம் மனிதர்கள் ஒருவருக்கொருவர் செய்து கொள்
ளும் சொற்பத்தினும் சொற்ப உதவிகட்கே இங்ஙனம்கூறுவரேல் கடவுளிட
மிருந்து நாம்பெற்றுவரும் உபகாரங்கட்குதக்ககைம்மாறுபுரிய ஆயுள்நாள் மு
ழுவதும்முயன்றாலும்கோடியிலொருபாகமாகிலும் முடியுமா? தனக்குத்துன்ப
ம் நேர்ந்த விடத்து அதை யகற்றுமாறு கடவுளைப் பிரார்த்திக்கு மொருவன்
அக்கஷ்ட மகன்றதும ஜகதீசன் செய்த நன்றியை மறந்து விடுகின்றான். இ
தென்ன நீசத்தனம்? கேவலம் மிருகங்கள் கூடவன்றோ பிறரால் தாமடை
ந்த நன்றியை என்றும் மறவாதிருக்கின்றன.? விருக்ஷங்களும் அப்படியே.
இப்படியிருக்க நாம் சர்வலோக ரக்ஷகராகிய கடவுளை மறப்பது நீதியாகுமா?
இதைவிட இழிவு நமக்கு வேறென்ன வேண்டும்? ஆகையால் நாம் ஜெகதீ
சனிடத்து நமது அன்பைச் செலுத்தி அவரிடமிருந்து அடைந்திருக்கும் அ
டைந்து வரும் அளவற்ற நலங்களுக்கு நன்றி யறிதலுள்ளவர்களாய்
ஸதாதெய்வத்தியான ஸம்பன்னாகளாய் இனியேனும் இருக்க முயலக்கட
வோமாக.

கதவைமூடு.

பெரியோர்கள் எக்காலத்திலும் எவ்விடத்திலும் எந்தக்காரியஞ்செ
ய்தாலும், எந்தபேச்சுபேசினாலும்அப்போதைக்கப்போதுவாய்க்கிறதருணங்க
ளில்சிறுவர்களுக்குச்சிற்சிலவாய் இயன்றமட்டும் நீதிகளைக்கற்பிப்பதிலேயேக
ண்ணாயிருப்பார்கள். இப்படிச்செய்துசிறுவர்களைகாக்காதபெரியோர்கள் அவ
ர்களுக்குப்பகைவர்களேயன்றிவேறல்ல.இளைஞர்களுக்குஎளிதிலேயேநீதிக
ற்பிக்கும்விதம்இத்தன்மையதென்று அடியில்குறிக்கிறசம்பாஷணையினால்தெ
ளிவாய்த்தெரியவரும். மாரிகாலத்தில்ஒருநாள்ஒருகிழவன்தன்வீட்டுநடைத்தி
ண்ணையில்உட்கார்ந்திருந்தான். அத்தருணம்சில்லென்றுகுளிர்ந்துகீழ்காற்று
வீசவே,அவன்அந்தக்குளிரைத்தாளமாட்டாமல்அண்டையிலிருந்ததன்பேரப்
பிள்ளையைஅழைத்துகுழந்தாய்! கதவைமூடுஎன்றான். அம்மகன்அதைக்கவனி
யாமல்விளையாட்டுத்தனத்தால்பாராக்காயிருக்கவேமாட்டன்மறுபடியும்பேர
னைக்கூவி அப்பா! கதவைச்சாததென்றான். அச்சிறுவன்அதையுங்கவனிக்காமல்
எங்கேயோ ஒருமூலையைப் பார்த்துக்கொண்டு நிற்கவே கிழவன் அவனைக்
கொஞ்சம் அதட்டி அடா! கதவைமூடு என்று பலதரஞ் சொல்லுகிறேன் நீ
எங்கேயோபார்த்துநிற்கிறையே, எனக்குக்குளிரால் உடம்பு நடுங்குகிறதே

யென்றான். அதின்பேரில்நடந்தசம்பாஷணையாவது! பேரன்:—ஐயா! நான் விளையாட்டுபுத்தியால்தங்கள்பேச்சைகவனியாமற்போனதுபிசகுதான். இப்போது மாத்திரம் பொறுத்துக் கொள்ளுங்கள் இனிச் சரியாய் நடக்கிறேன். பாட்டன்:-குழந்தாய்! நான்இப்போது என்னவோசொல்லுகிறேனென்றுஎன்னிடத்தில்கோபங்கொள்ளாதே. இப்போதுநான் சொன்னபேச்சுஉனக்குஒரு நற்புத்திபோதிக்கின்றது. நீ உன்வாழ்நாளில்பிறருடையசௌக்கியத்தையே பெரிதாய்ப்பார்த்து வரும்படியாகக் கற்கவேண்டும். இதுமாத்திரமேயல்ல, இந்தச்சிறுவிஷயத்திற்குசொன்னசெய்தி இன்னும்பெருத்தபலவிஷயங்களுக்குங்கூட மிகவும் உபயோகமாகும். இந்த விட்டுவாயிற்கதவு மாத்திரமேயல்லாமல் நீ பத்திரமாய்த் திறவாமல் மூடிவைக்கவேண்டிய வேறு சில கதவுகளுமுண்டு. பேரன்:—அவை எவ்வகைக் கதவுகள் ஐயா? பாட்டன்:—ஒரு நிமிஷம் இங்கே உட்கார். அவற்றுள்சிலவற்றை உனக்குஎடுத்துச்சொல்லுகிறேன். திட்டுமுதலியகெட்டபேச்சுகளும், துஷ்டச்சிறுவர்களுடையதுராலோசனைகளும் உள்ளேவந்துபுகாதபடி உன்காதுகளின் கதவைக்கவனமாய் மூடிவைக்கவேண்டும். இல்லாவிட்டால் நீசுகப்படமாட்டாய். எப்போதாவது ஒருதடவைகொஞ்சம்அஜாக்கிரதையாய்உன்காதில் அவற்றிற்குஇடங்கொடுப்பாயானால் பின்புஅவைஒருபோதும்வெளியேபோகாமல் இன்னும்தன்நேசர்களையும் அநேகமாய் உள்ளேவரவழைத்துக்கொள்ளும். இப்படியே உன் கண்களின் கதவுகளைபற்றியும் நீகொஞ்சம்கவனமாய்இருக்கவேண்டும். கெட்டவிஷயங்கள்வீண்கதைகள்முதலிய அடங்கியபுத்தகங்களைபார்க்கக்கூடாது. அவைகளைப்பார்க்கத்தலைப்பட்டால்அவசியமானபடிப்பில்ஆதரவுகுறைந்துகடைசியில் மூடனாய்ஒன்றுக்கும்உதவாமற் போவாய். மேலும் கெட்ட காட்சிகளைப்பாராமல்கண்களைமூடிக்கொள்ளவேண்டும். இல்லாவிட்டால்விவேகமற்றுஅழிந்துபோவாய். இவைமாத்திரமேயன்றி விற்பனைக்காகக்கடைத்தெருவில் பரப்பிவைத்திருக்கும்அற்புதப்பொருள்களிடத்தில்அதிகமாய்க்கண்ணைத்திறந்துவிடக்கூடாது. அப்படிச்செய்தால் கையில்ஒருதுட்டுசேர்க்கவேண்டியவழியும் இன்னதென்றுதெரியாமற்போம். பஞ்சைபரதேசிகளுக்கு பொருள்கொடுத்துஉதவுவதற்கும் கையில்காசுகிட்டாது. முக்கியமாய் உன் உதடுகளாகியகதவுகளைப்பற்றிநீ மிகக்கவனமாயிருக்கவேண்டும். ஏனெனில் அந்தக் கதவுகள், காது கண் இவற்றின்கதவுகளை உறுத்தியடித்துத்திறக்கச்செய்வதானபலகெட்டவிஷயங்களை அதிகமாய்உபயோகிக்கின்ற ஓரிடத்தைப்பத்திரமாய்க்காக்கின்றன. அந்தக்கதவுகள் தமக்குத்தாமேவெகுசுலபத்தில்திறந்துகொள்ளுந்தன்மையுடையவை. ஆதலின்நாமும்அந்த வாயிலைப்பத்திரமாய்க் காத்துகொண்டிராமல் கொஞ்சம்உபேக்ஷைசெய்துவிட்டால்" தீயினாற்சுட்டபுண் ணுள்ளாறு மாறாதேநாவினாற்சுட்டவடு" என்கிறபடி பலபோக்கு மனவருத்தம் உண்டாகத்தக்கவையுமதனக்கே கெடுதிவிளைவிக்கதக்கவையுமான பலதுர்ப்பாஷைகள் தாமேவெளிப்படும். ஆதலால்நீ உனக்குவேண்டிய அறிவாவது அல்லது நன்றாய்ப்பேசுவதற்கு வேண்டியபலவிஷயங்களாவது பூர்த்தியாய்த்தேடிக் கொள்ளுகிறவரையில் நீ அதைத் திறவாமல் மூடிவைப்பாயாகில் மிக்க நன்மையடைவாய். இவற்றையெல்லாம் நீ காப்பது ஒரு பெரிய காரியமன்று. உன் தேகத்தின் உட்புறத்திலிருக்கிற மனதின் கதவை இமைகொட்டாமற் காப்பதே மிக்க வருத்தமான காரியம். துராசை முதலியவை மனதில் வந்து புகாதபடி அந்தக்கதவு காக்கின்றது. அப்படிப்பட்ட கெட்ட எண்ணங்கள் ஒன்றும் உள்ளே நுழையாமல் மனச்சாட்சி வாசற்காப்போனாய் காத்துக்கொண்டிருக்கும்.

[இன்னும் வரும்]

வர்த்தமானம். மின்சாரசகாயத்தால் மையின்றி அச்சிடும் உபாயத்தைலண்டனில் ஒருகம்பேனியார்கண்டுபிடித்துளராம். கௌசதல் எனுமிடத்தில்தற்கொலை செய்துகொள்ளத் துணிவுற்ற இத்தாலியனொருவன்தன்வாயில்டைனமட்டைபோட்டுத்தானேகொளுத்திக்கொண்டதில்தேகம்வெடித்து அலங்கோலமாகிசிதறிவிழுந்தஎலும்புகளைப்பொறுக்கிஎடுக்க 3 மணிநேரம்பிடித்ததாம். பர்மாவிலுள்ள கூமினெயின்எனுமிடத்தில் ஓர்குழந்தைபிறக்கும் பொழுதேதலையில்தொப்பியுடன்ஜனித்ததாம். லேடிகர்ஸனுக்குகுணமாகிவருகிறது. வருஷம் 1க்கு இந்தியாவில் 4 லக்ஷம்ஸர்ப்பங்கள்கொல்லப்படுகின்றனவாம். பொட்டாசியம் எனுமருந்தை அரவுகடி யுண்டயிடத்தில் வைத்துதேய்ப்பின்விஷம்அகன்றுவிடுமாம். லண்டன் நகரத்தையும்பிளேக் எப்படிப்பார்க்கிறதாம்.

யுத்தம். போர்ட்ஆர்தரின் நிலைமையும் ஜப்பானியர்களின் சாகஸமும் தேசாபிமானமும், ருஷியர்களின் பிடிவாதமும் அறிவீனமும் யோசனைக்குறைவும் அபஜெயப் படுதலும் ருஷிய சக்கரவர்த்தியின் மனோசஞ்சலமும், முன்போலவேதானுள. சமீபத்தில் நிகழ்ந்த அதி கோரதரமான லயோயங் யுத்தத்தில்இருகக்ஷியிலும் மாண்டவர்கள்லக்ஷத்திற்குக்குறையமாட்டாதெனவும் பிணங்களின்மீது நின்று யுத்தம்செய்தனரென்றும் சொல்லப்படுகிறது.

காங்கிரஸ்—ம்பொருட்காட்சியும். பம்பாய்காங்கிரஸிற்குஸர்ஹென்றி வெட்டர்பான் பிரசிடெண்டாகவீற்றிருப்பரெனவும் ஸ்வதேசோன்னதிக்குரியமுக்கிய விஷயங்கள் கவனிக்கப்படுமெனவும் பொருட்காட்சியில் இந்திய மாதர்களால் செய்யப்பட்ட சாமான்களை வைப்பதற்கென பிரத்யேகமாய் மாதர் பிரிவு (Ladis Department) ஒன்று நவமாய் அமைக்கப்படுமெனவும் அதற்கு 100க்கு மேற்பட்ட ஸ்திரீ ரத்னசிரோமணிகள் சேர்ந்தகமிட்டிஒன்று தயாராய்விட்டதெனவும் ஸ்வதேசகைத் தொழில் அபிவிர்த்தியைஉத்தேசித்து பிரதிஜில்லாக்களிலிருந்தும் 20 பேருக்கு மேற்படாத கிராமமிராசுதார்கள் ரயில்சார்ஜ்முதலியயாதொன்றுமின்றி கவர்ன்மெண்ட்சிலவில் பம்பாய் பொருட்காட்சிக்குப் போய்வரலாமென்றும் அவ்விடம் தங்குங்காலத்திற்குப்படியும் கொடுக்கப்படுமென்றும் அங்குநடக்கும் ஆசார சீர்திருத்தசபைக்குபரோடாமகாராஜா அவர்கள்பிரசிடென்டாய் இருப்பரெனவுமறிகிறோம்.

பத்திராதிபர்குறிப்புகள். திரிச்சியில்சிலதேசாபிமானிகள் ஒன்றுசேர்ந்துஉபயோகத்திற்கு வேண்டியயாவும் ஸ்வதேசத்திலேயேஉற்பத்திசெய்து அனுபவிக்கவேண்டுமேயன்றி பிறநாட்டாரின்சாமான்களை வாங்கலாகாதென நிஷ்கரிஷித்து பிரதமத்தில் 25ரூ வீதம் 400பங்குகளாய்ச்சேர்ந்து 10000ரூ முதல்வைத்து "நாஷனல்வியாபாரசங்கம்"என்றபெயருடன் ஸ்வதேசகைத் தொழிலைஆதரிக்க முன்வந்துளாரென்பதையறிய மகிழ்கின்றோம். யாழ்ப்பாணத்தினின்றும் வெளிப்போந்துலாவும் சுதேசநாட்டியம் 3வது புத்தகம் 3 வது சஞ்சிகையில்"கடிதம்" என்றதலைப்பின்கீழ் நிந்தாஸ்பதமான விஷயங்கள்பல கண்டிருக்கின்றன. ஸ்வவிஷயமாகஒருவருக்கொருவர் கொள்ளும்பொறாமையே காரணமாகக்கொண்டு கௌரவஹீனபதங்களை வழங்கிவிடுக்கும் அனுசிதமானவியாசங்களைத்திரஸ்கரிக்கவேண்டியபத்திராதிபர் அவ்வீண்விஷயங்களை ஏற்றுபத்திரிகையில் பிரசுரஞ்செய்வதுஉசிதமாகத்தோற்றவில்லை.

அறிக்கை.

கனம்பத்திராதிபரவர்கள் திவ்யக்ஷேத்திரயாத்திரார்த்தமாய்சென்றிருந்த காரணங்கொண்டு இம்மதிமுதல்தேதியில் பத்திரிகைவெளியிடத்தடைபட்டதென்பதை நேயர்கட்குவந்தனத்துடனறிவிக்கின்றோம். ஸப்-எடிடர்.